

Wederzien

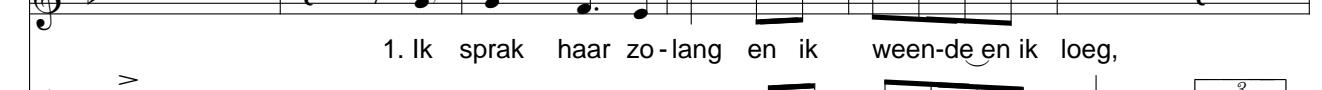
René De Clercq (1877 - 1932)

Aloïse Gardijn (1880-1961)

Adagio

Solo

Piano

7

1. Ik sprak haar zo-lang en ik ween-de en ik loeg,

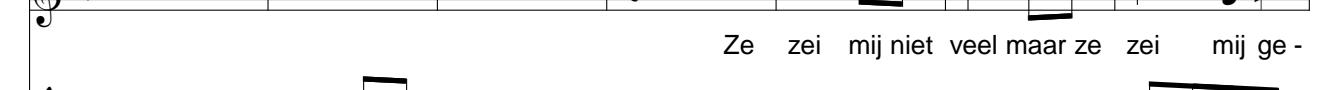
13

Ze zei mij niet veel maar ze zei mij ge-

20

noeg.

Ik moest haar ver-ha - len mijn

27

schuld en mijn spijt, Mijn lij - den, mijn wan-hoop, mijn las - ti - gen strijd. Ik

mf <ff p rall. mf >rall. p

p rall. mf >rall. p

p

33

sprak haar zo - lang en nog lan - ger ik wou, Van

al wat ik wenste en van al wat ik zou. En

mf accelerando

Tempo primo

als ik haar weer om ver - gif - fe-nis vroeg, Ze zei me niet veel maar ze zei mij ge -

Adagio

noeg. *accelerando*

En we - der her -

f >

ff >

nam ik, en we - der be - gon, En voel - de niet dat ik niet ein - di-gen

p f

p

p f

p

61 *p*
 kon. En we - der her-nam ik, en sta - mel-de, en zei, Tot - dat ze op mijn mond haar klein
 han - de-ken lei Tot - dat er een traan in haar o - ge-lijn hing, En 't woord mij voor-
 goed op de lip - pen ver - ging. Dan zweeg ik en ween - de, dan zweeg ik en
 loeg. Ze zei mij niet veel maar ze zei mij ge - noeg.

68 *pp rall.* *rall.* *p rall.* *f* *Tempo primo*
 han - de-ken lei Tot - dat er een traan in haar o - ge-lijn hing, En 't woord mij voor-

75 *rall.* *Adagio* *pp*
 goed op de lip - pen ver - ging. Dan zweeg ik en ween - de, dan zweeg ik en

81 *f* *3* *p* *mf* *f*
 loeg. Ze zei mij niet veel maar ze zei mij ge - noeg.

87 *rall.* *rall.*